

॥ २४ ॥ कालं नृत्यं आत्मनः कर्ता करिष्यामि सत्य इत्यनेन मद्वाक्ये संशयो न कर्तव्य इत्युक्तं ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति मौसल पर्वणि नैलकंठीये भारत भाव दीपिषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ २९ ॥
 प्राकारा द्वा लकोपेतां समुद्रः प्लावयिष्यति ॥ अहं देशे तु कस्मिंश्चित्पुण्ये नियममास्थितः ॥ २४ ॥ कालं कर्ता सत्य एव रामेण सह धीमता ॥ एवमुक्त्वा तृषी केशो
 मामचित्य पराक्रमः ॥ २५ ॥ हित्वा मां बालकैः सार्धं दिशं कामप्यगात्प्रभुः ॥ सो हं तौ च महात्मानौ चितयन् भ्रातरौ तव ॥ २६ ॥ घोरं ज्ञातिवधं चैव न भुंजे शोक
 हीमांस्त्यक्ष्यामि रिपुसूदन ॥ २७ ॥ यदुक्तं पार्थ कृष्णेन तत्सर्वमखिलं कुरु ॥ एतत्ते पार्थ राज्यं च स्त्रियोरत्नानि चैव हि ॥ इष्टान् प्राणानहं
 उवाच एवमुक्तः स वीभत्सुर्मातुलेन परंतप ॥ दुर्मना दीनवद नो वसुदेव मुवाच ह ॥ २८ ॥ इति श्री महाभारते मौसल पर्वणि अर्जुन वसुदेव संवादे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ २९ ॥ वैशंपायन
 ह कथंचन ॥ २ ॥ राजा च भीमसेनश्च सहदेवश्च पांडवः ॥ नकुलो याज्ञसेनी च षडेकमनसो वयं ॥ ३ ॥ राज्ञः संक्रमणे चापि कालो यं वतते ध्रुवं ॥ तमिमं विद्विंसं
 प्राप्तं कालं कालविदां वर ॥ ४ ॥ सर्वथा वृष्णि दारास्तु बालं वृद्धं तथैव च ॥ नयिष्ये परिगृह्याहं मिद्रप्रस्थमरिंदम ॥ ५ ॥ इत्युक्त्वा दारु कर्मिदं वाक्यमाह नंजयः ॥
 अमात्या न्दृष्णि वीराणां द्रष्टुमिच्छामि माचिरं ॥ ६ ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं सुधर्मायाद वीसभां ॥ प्रविवेशार्जुनः शूरः शोचमानो महारथान् ॥ ७ ॥ तमासनगतं
 तत्र सर्वाः प्रकृतयस्तथा ॥ ब्राह्मणानैगमास्तत्र परिवार्योपतस्थिरे ॥ ८ ॥ तान् दीनमनसः सर्वांन्विमूढान्गतचेतसः ॥ उवाचे दं वचः काले पार्थो दीनतरस्तथा ॥ ९ ॥
 शक्रप्रस्थमहं नेष्ये वृष्णयंधकजनं स्वयं ॥ इदं तु नगरं सर्वसमुद्रः प्लावयिष्यति ॥ १० ॥ सज्जीकुरु तयानानि रत्नानि विविधानि च ॥ वज्रो यं भवतां राजा शक्रप्रस्थे
 भविष्यति ॥ ११ ॥ सप्तमे दिवसे चैव रवौ विमल उद्गते ॥ बहिर्वत्स्यामह सर्वे सज्जीभवत माचिरं ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा स्तेन ते सर्वे पार्थेनाक्लिष्ट कर्मणा ॥ सज्जमाश्रुत
 श्रुः स्वसिद्ध्यर्थं समुत्सुकाः ॥ १३ ॥ तां रात्रिं मवसत्पार्थः केशवस्य निवेशने ॥ महता शोकमोहेन सह साभिपरिप्लुतः ॥ १४ ॥ श्वोभूते थततः शौरिर्वसुदेवः प्रताप
 वान् ॥ युक्त्वात्मानं महते जाजगाम गतिमुत्तमां ॥ १५ ॥ ततः शब्दो महानासीदसुदेव निवेशने ॥ दारुणः क्रोशतीनां च रुदतीनां च योषितां ॥ १६ ॥ प्रकीर्णमू
 र्धजाः सर्वा विमुक्ता भरणस्रजः ॥ उरांसि पाणिभिर्घ्नन्त्यो व्यलपन् कुरुणं स्त्रियः ॥ १७ ॥

एवमिति १ म २ म ३ म ४ म ५ म ६ म ७ म ८ म ९ म १० म ११ म १२ म १३ म १४ म १५ म १६ म १७ म